

Dosarul nr. 2ra-1703/20

Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul Glodeni (jud. A. Țihonschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Aramă, reprezentat de avocatul Violina Munteanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Viknograd” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Grigore Aramă cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Grigore Aramă și menținută hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătoria Drochia sediul Glodeni, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 30 iulie 2018, ÎCS „Viknograd” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Aramă cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare, exprimat prin factura fiscală nr. DV9805368 din 18 mai 2015, ÎCS „Viknograd” SRL a livrat lui Grigore Aramă marfă în sumă totală de 50 000 de lei, care însă nu a fost achitată în termenii stabiliți.

A comunicat că la 11 iulie 2016 și respectiv, la 2 iulie 2018, în adresa lui Grigore Aramă au fost expediate reclamațiile, prin care ultimul a fost informat despre existența datoriei, însă nu a răspuns în niciun fel la reclamațiile adresate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166 CPC, art. 512, 602, 753-785 Cod civil.

A solicitat încasarea de la Grigore Aramă a sumei de 50 000 de lei cu titlu de datorie, a sumei de 13 154,79 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 6 750 de lei cu titlu de inflație și a sumei de 2 097,14 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătoria Drochia sediul Glodeni, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate de la Grigore Aramă în beneficiul ÎCS „Viknograd” SRL suma de 50 000 de lei cu titlu de datorie, suma de 13 154,79 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 1 894,64 de lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Grigore Aramă, casată integral hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătorei Drochia sediul Glodeni și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 19 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de ÎCS „Viknograd” SRL, casată integral din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Grigore Aramă și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat ca fiind întemeiată pretenția reclamantei privind încasarea de la Grigore Aramă a datoriei în mărime de 50 000 de lei, deoarece a fost formată ca rezultat al neexecutării prestației în baza facturii fiscale nr. DV9805368 din 18 mai 2015.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare, având în vedere prevederile art. 123 alin. (6) CPC, au constatat că pârâtul a confirmat faptul că a primit de la ÎCS „Viknograd” SRL marfa indicată în factura fiscală nr. DV9805368 din 18 mai 2015 în sumă totală de 50 000 de lei și și-a asumat obligația să achite pentru aceasta în măsura posibilității.

La 2 octombrie 2020, Grigore Aramă, reprezentat de avocatul Violina Munteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

În motivarea recursului a invocat că actul care a născut obligațiile între părți este factura fiscală nr. DV9805368 din 18 mai 2015, prin urmare, dreptul creditorului ÎCS „Viknograd” SRL de a solicita achitarea datoriei a început să curgă la 19 mai 2015, fiind scadent la 19 mai 2018.

A menționat că până la somarea debitorului la 13 iulie 2016 și respectiv, la 17 iulie 2018, ÎCS „Viknograd” SRL nu a întreprins nicio acțiune în vederea restituirii datoriei rezultată din factura fiscală nr. DV9805368 din 18 mai 2015 și nu a avut niciun interes general, în aceea de a cere debitorului stingerea datoriei prin înaintarea unei acțiuni.

Reieșind din prevederile art. 572, 575 Codul civil în coroborare cu art. 267 alin. (1) și 272 alin. (1), (3) Codul civil, a remarcat că termenul de adresare în instanța de judecată, peste 3 ani, este depășit pentru acțiunile de încasare a datoriei restante și existente.

Deci, ÎCS „Viknograd” SRL nu a fost lipsită de protecția procedurală, de a solicita achitarea datoriei în interiorul termenului legal, care a început să curgă la 19 mai 2015, fiind scadent la 19 mai 2018.

La 9 noiembrie 2020, în adresa ÎCS „Viknograd” SRL a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Grigore Aramă, cu înștiințarea despre necesitatea

depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 213).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 5 august 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 175), fiind recepționată de către reprezentantul recurentului, avocatul Violina Munteanu la 10 august 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 176).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 octombrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Grigore Aramă, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Aramă, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Grigore Aramă, reprezentat de avocatul Violina Munteanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Grigore Aramă, reprezentat de avocatul Violina Munteanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh